

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

1000 София,
ул. Съборна, 9

Администрация. тел./факс 980-76-32

ДО КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

на Висшия съдебен съвет
по допустимостта на к.д.№ 5/2007г.

Във връзка с изпратения ни препис от искането на Главния прокурор на Република България за тълкуване на обхвата и съдържанието на правомощието на Министъра на правосъдието по чл.130а, т.2 от Конституцията на Република България / КРБ / и дадената ни възможност за изразяване на становище по допустимостта на посоченото дело, считаме за необходимо да отбележим следното:

Съдържателният анализ на разпоредбата на чл.130а, т.2 от КРБ съдържа неяснота по отношение на нейния обхват.

От една страна независимостта на всеки орган или институция предполага организационна и финансова независимост, целяща да осигури изпълнението на вменените му правомощия. От друга страна тази независимост се характеризира и с независимост при прилагането на собствена политика на управление и вземане на решения.

ВСС е висшия административен орган за ръководство на съдебната власт. Статута и правомощията му са конституционно определени. Тяхното осъществяване следва да е конституционно и законово гарантирано.

С измененията на КРБ от 2006г./ ДВ, бр.27 / и по-конкретно със създаването на новата разпоредба на чл.130а, конституционната независимост на съдебната власт бе накърнена. Отнето бе едно от най-

важните ѝ правомощия: правото да управлява имуществото на собствената си система.

Поради нееднозначното тълкуване на израза “управление на имуществото на съдебната власт” / и в по-разширения и в по-стеснения му вариант /, залегнал в разпоредбата на чл.130а, т.2 от КРБ, то предизвиква затруднение при осъществяване на правомощията на ВСС и органите на съдебната власт и нейното тълкуване от Конституционния съд е не само желателно, но и наложително. Искането за тълкуване от КС е направено въз основа на конституционно определената в чл.150, ал.1 от КРБ възможност за сезиране на Конституционния съд от Главния прокурор и правомощията на КС, визирани в разпоредбата на чл.149, ал.1, т.1. от КРБ.

Въз основа на гореизложеното, изразяваме становище, че искането на Главния прокурор за тълкуване на разпоредбата на чл.130а, т.2 от КРБ е допустимо.